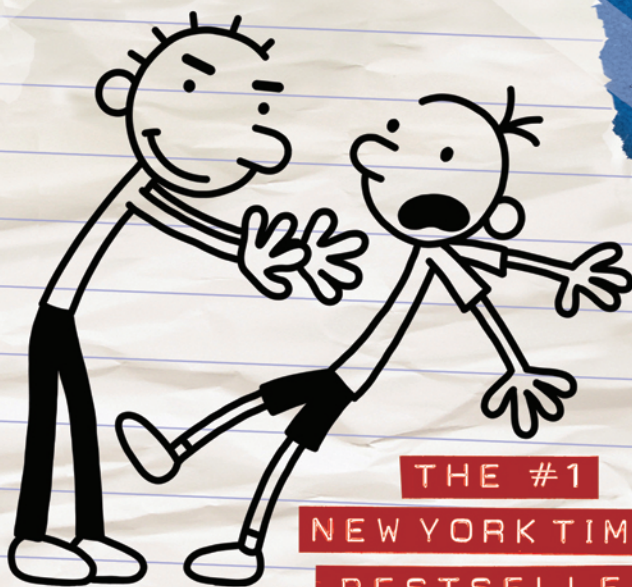

Egy ropi NAPLÓja

RODRICK A KIRÁLY

THE #1
NEW YORK TIMES
BESTSELLER

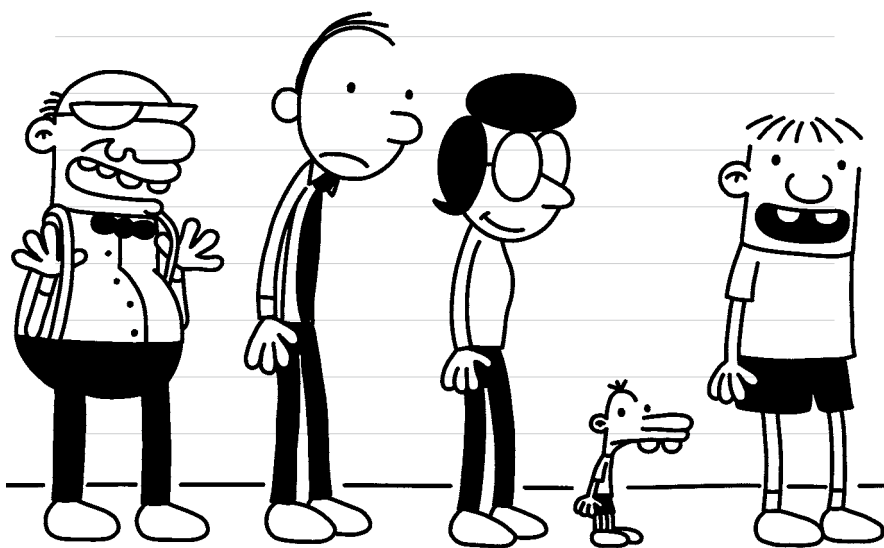
Jeff Kinney

JEFF KINNEY EGYÉB KÖNYVEI:

Egy ropi naplója

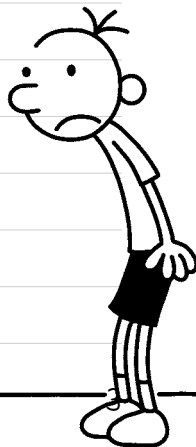
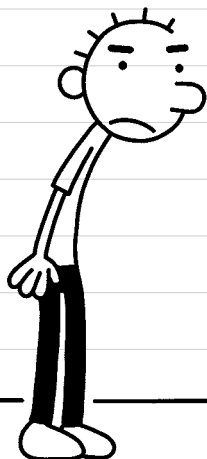
Egy ropi naplója: Az utolsó szalmaszál (előkészületben)

Egy ropi NAPLÓja

RODRICK A KIRÁLY

Jeff Kinney

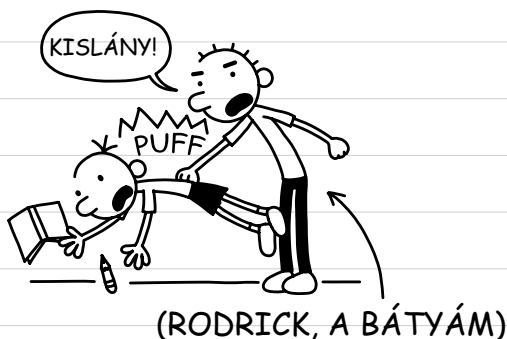
JULIE-NEK, WILLNEK ÉS GRANTNEK

SZEPTEMBER

Hétfő

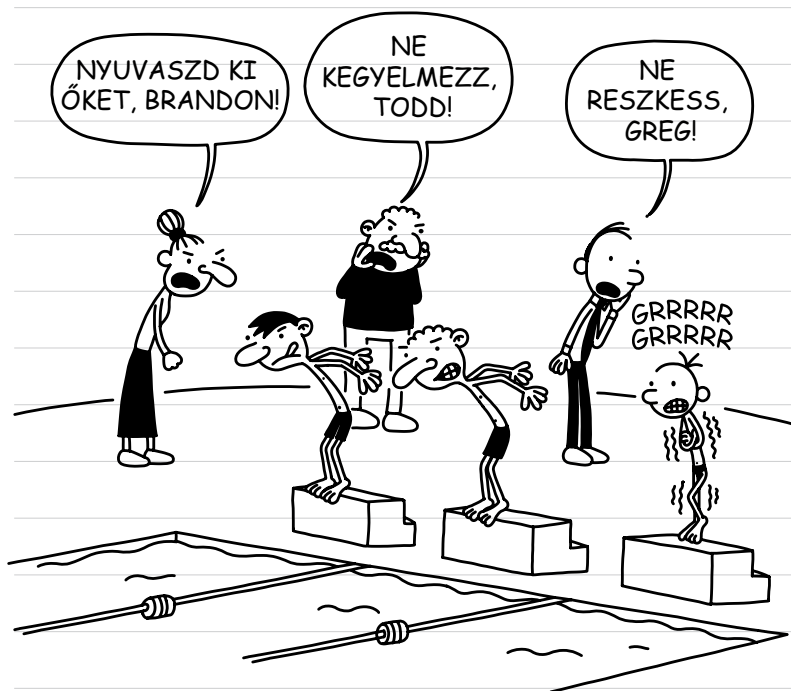
Úgy tűnik, anya állati büszke magára, hogy tavaly rávett a naplőírásra, mert most vett egy újat.

Ugye mindenki emlékszik, mikor jeleztem, hogy ha valaki elkap ezzel a „naplóval”, esetleg helytelen következtetésekre jut? Hát pontosan ez történt.

Most, hogy Rodrick tudja, hogy folytatom az emlékiratírást, jobb, ha nem felejttem el lakat alatt tartani a följegyzéseimet. Rodrick pár hete megszerezte a RÉGI emlékirataimat, és ez kész katasztrófa. De nem AZZAL a történettel kezdem. Mert a Rodrickkal kapcsolatos zűrök nélkül is elég szottyadt volt a nyár.

A családunk nem megy sehova, nem csinál semmi szórakoztatót, ami apa hibája. Újra beíratott az úszócsapatba, és gondoskodott róla, hogy egyetlen edzést se hagyjak ki az idén.

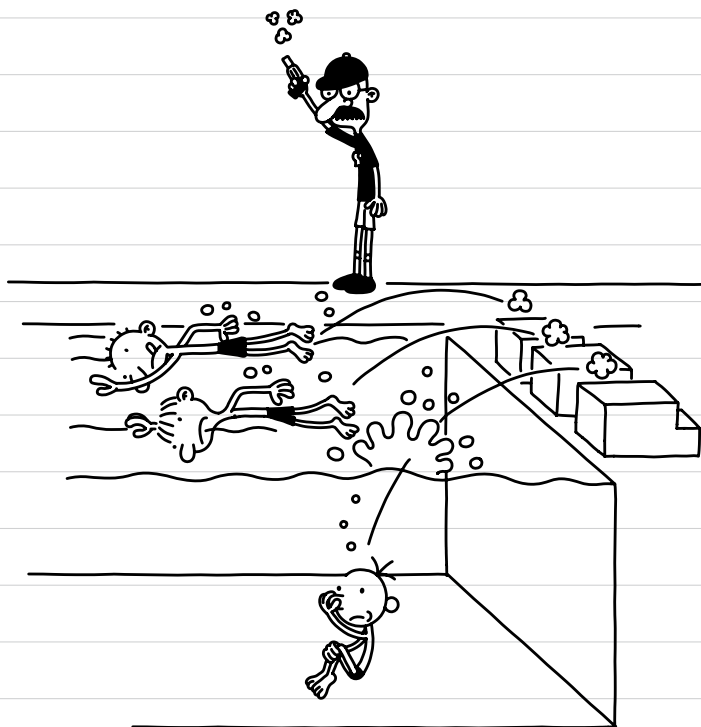
Apának van az a lövése, hogy nagy úszóvá kell válnom, vagy valami, ezért írat be minden nyáron a csapatba.

Pár éve, az első edzésen a lelkemre madzagolta,

ha az indító elsüti a startpisztolyt, ugorjak a vízbe, és kezdjek el úszni.

Azt viszont ELFELEJTETTE közölni, hogy a startpisztoly csak VAKTÖLTÉNNYEL van töltve.

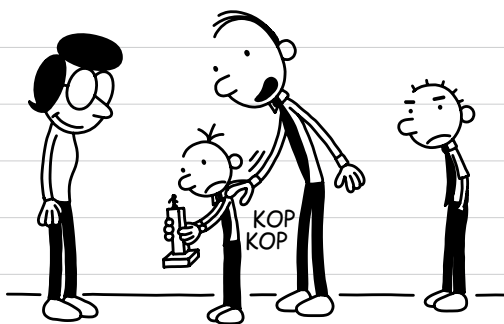
Úgyhogy sokkal jobban izgultam amiatt, hogy hova csapódik be a golyó, mint azon, hogy mieelőbb a medence túlsó partjára érjek.

Persze még akkor is én maradtam a csapat leg-hervadtabb úszója, miután apa elmagyarázta, mire való a startpisztoly.

Viszont a nyár végi díjkiosztón elnyertem a „Leg-többet fejlődött” kitüntető címet. Ugyanis tíz perc különbség volt az első és az utolsó időered-ményem között.

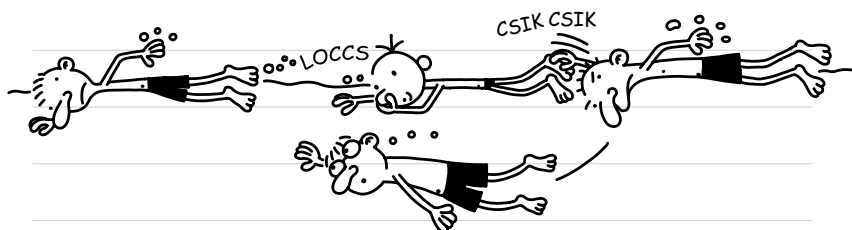
Szóval szerintem apa még mindig azt várja, hogy végre kibontakoztassam a bennem szunnyadó ké-pességeket.

Az úszócsapat edzéseire járni sok szempontból még a felső tagozatnál is lelombozóbb.

Először is, fél nyolcra meg kellett jelennünk az uszodában, és mindig JÉGHIDEG volt a víz.

Másodszor, két pályára zsúfoltak össze bennünket, így állandóan volt valaki mögöttem, aki meg akart kerülni.

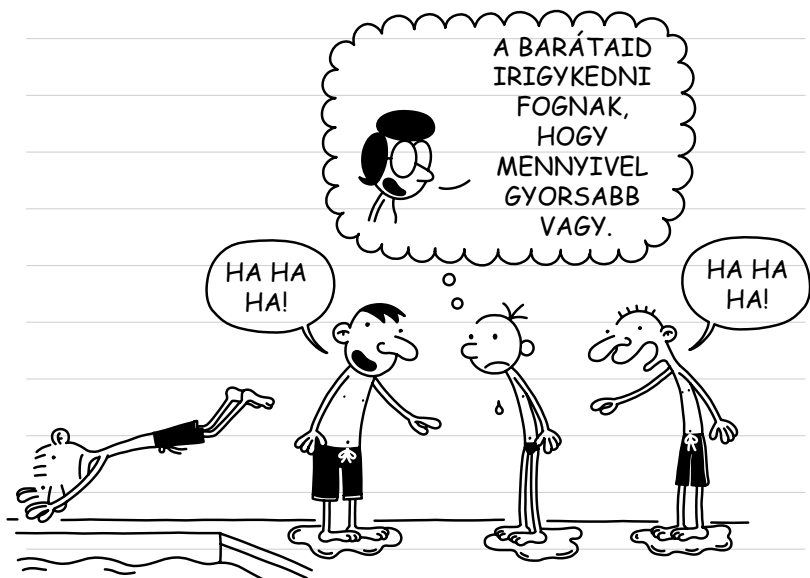

Azért használhattunk csak két pályát, mert az úszóedzéssel egy időben tartották a vízibalett-órákat is.

Én ugyan igyekeztem meggyőzni apát, hogy inkább vízibalettre írásson be az úszás helyett, de nem adta be a derekát.

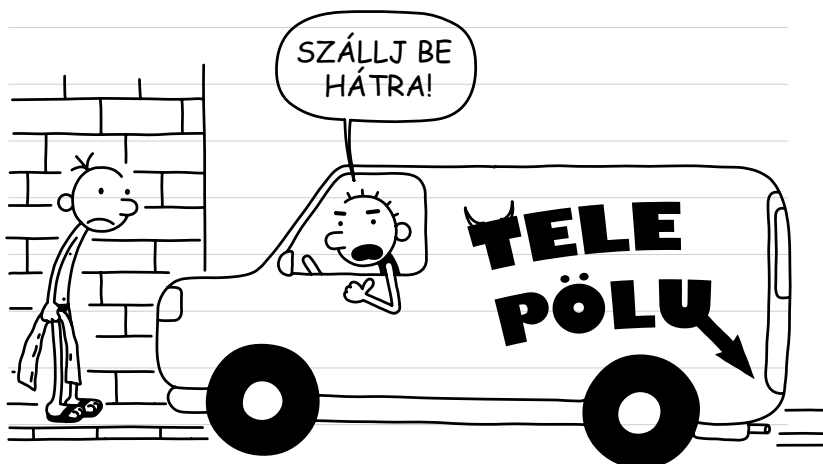
Ezen a nyáron engedte meg az edző először, hogy a fiúk sportnadrágot viseljenek a szűk úszónadrág helyett. De anya szerint Rodrick kinőtt fürdőnadrágja „tökéletesen megfelel” nekem.

Az edzés után Rodrick vett föl az együttesének teherautójával. Anya valamiért azt hiszi, ha én meg Rodrick mindennap „hasznosan” töltünk el egy kis időt hazafelé jövet, nem fogunk annyit veszekedni. De ettől csak sokkal rosszabb lett az egész.

Rodrick mindig késett fél órát. És nem hagyta,

hogy előre üljek. Azt mondta, hogy a klór tönkreteszi az ülést, pedig ez a nyomorult csotrogány megvan vagy tizenöt éves.

Rodrick furgonjában hátul nincs ülés, úgyhogy a zenekar felszerelése mellett kellett meghúznom magam. És valahányszor a kocsi megállt, azon imádkoztam, nehogy beverjem a fejem Rodrick valamelyik dobjába.

Így aztán mindennap gyalog mentem haza ahelyett, hogy Rodrick vitt volna. Úgy döntöttem, hogy még mindig jobb három kilométert talpalni, mint agykárosodást szenvedni a kisteherautó hátuljában.

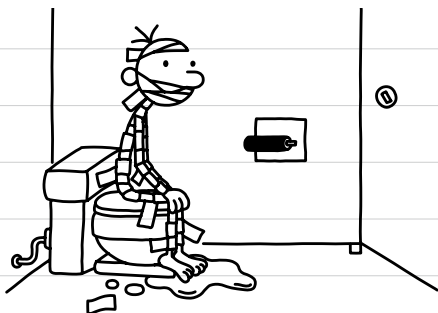
A nyár felénél végképp tele lett a hócipőm az úszócsapattal. De rájöttem, hogyan úszhatom meg az edzéseket.

Úszom pár csapást, aztán megkérdezem az edzőt, hogy kimehetek-e a klotyóra, majd elrejtőzöm az öltözőben az edzés végéig.

Csak az a baj ezzel, hogy öt fok van a fiúöltözőben. OTT még jobban fáztam, mint a medencében.

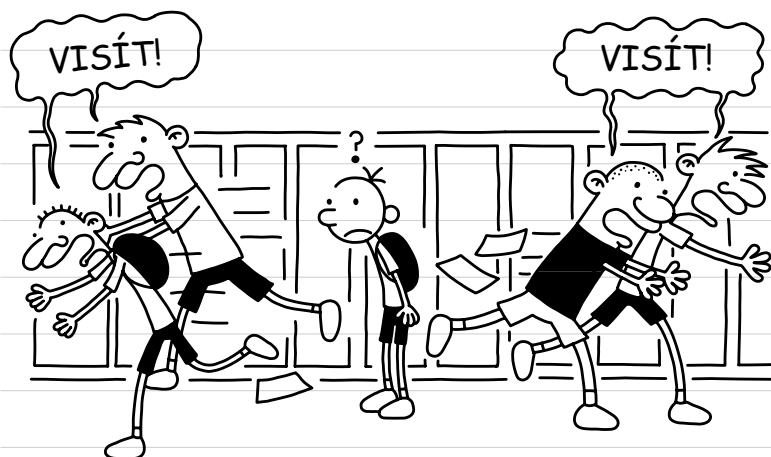
Be kellett magam bugyolálni vécépapírba, hogy ne hűljek ki.

Így töltöttem a nyári szünet jó részét. És ezért várom már, hogy holnap mehessek iskolába.

Kedd

Mikor ma megérkeztem az iskolába, mindenki furán viselkedett velem, és először nem tudtam, MI van.

Aztán eszembe jutott, hogy még tavalyról enyém a sajtos tapi. Az iskolaév utolsó hetében kaptam a sajtos tapit, és nyáron TELJESEN elfeledkeztem róla.

Az a gáz a sajtos tapival, hogy addig van rajtad, míg át nem adod valaki másnak. De senki nem merészkedett tíz méternél közelebb hozzám. Tudtam, hogy egész évben nem fogom levakarni magamról.

Szerencsére egy Jeremy Pindle nevű gyerek jött az osztályba, úgyhogy megoldódott a probléma.

Az első óra az algebra alapjai, és a tanár Alex Aruda mellé ültetett. Ő a legokosabb az egész osztályban.

Alexről SZUPER könnyű másolni, mert mindig korán fejezi be a dolgot, és leteszi maga mellé a feladatlapot. Szóval, ha elkapnak az emberablók, jó tudni, hogy Alex majd kifizeti érttem a váltságdíjat.

Azokat a kölyköket szólítják fel legsűrűbben a tanárok, akiknek az ábécé első pár betűjével kezdődik a családnévük, és ezért szoktak ők a legokosabbak lenni.

Van, aki szerint ez nem igaz, de ha el akarsz jönni az iskolánkba, megmutathatom.

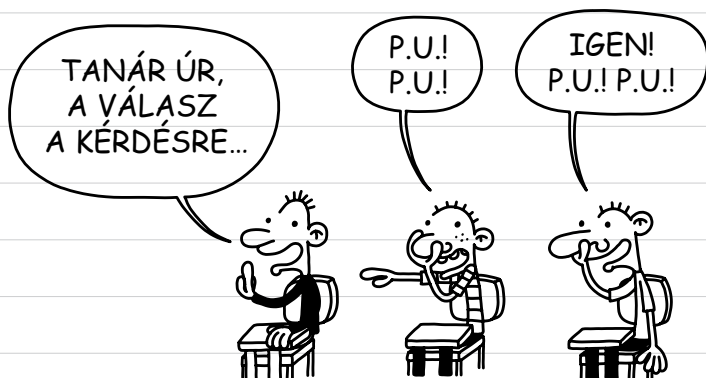
ALEX ARUDA

CHRISTOPHER ZIEGEL

Csak EGYETLEN gyerek szegte meg a családnév-szabályt: Peter Uteger. Peter volt a legokosabb gyerek egészen ötödikig.

Aztán egy csomóan elkezdtek azzal cikizni, hogy hangzik a nevének két kezdőbetűje, ha hangosan kiejtjük.

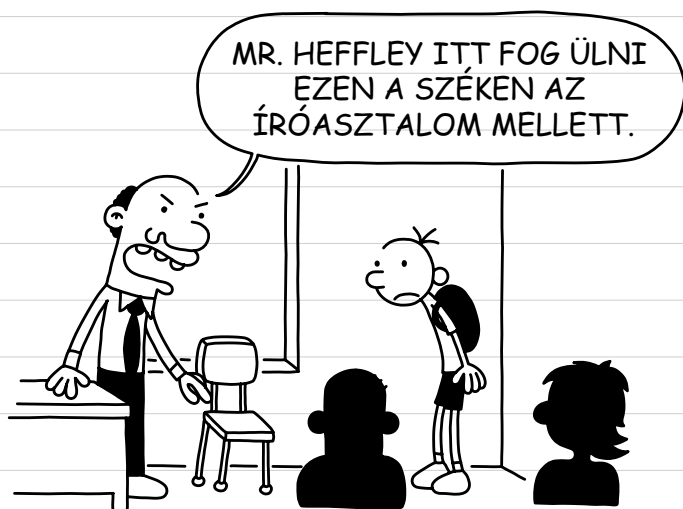

Akkoriban Peter egyáltalán nem jelentkezett, és hármas lett.

Én egy kicsit rosszul éreztem magam az egész P.U. miatt, és azért, ami Peterrel történt. De nehéz kihagyni a ziccert, ha megfelelő alkalom adódik.

Egyébként a történelmet kivéve egész jó helyen ülök az órákon. Valami azt súgja, hogy a tanárom, Mr. Huff pár éve Rodrickot is tanította.

Szerda

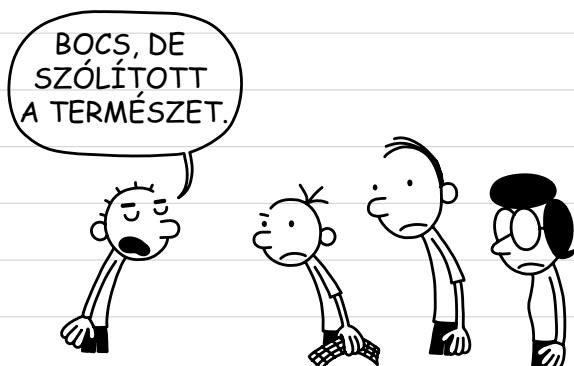
Anyu kitalálta, hogy Rodrickkal segítenünk kell a házimunkában, úgyhogy most a mi nyakunkba szakadt esténként a mosogatás.

Anyu úgy döntött, hogy addig nem nézhetünk tévét és nem játszhatunk számítógépes játékokat, amíg nincs elmosogatva. DE az az igazság, hogy Rodrick a LEGPOCSÉKABB mosogatótárs a világon.

Ahogy véget ér a vacsora, fölmegy a fürdőszobába, és ott lebzsel egy órán keresztül. És mire lejön, én már kész vagyok.

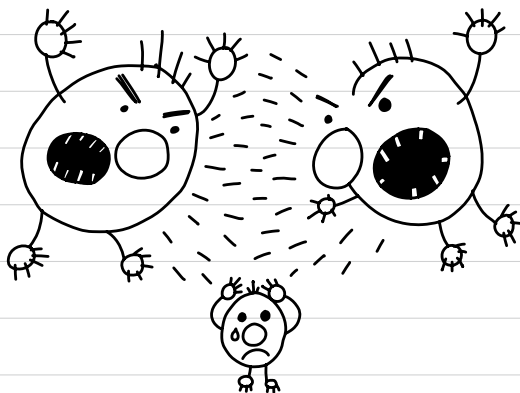

De ha emiatt szólok apának meg anyának, Rodrick mindig ugyanazt a béna kifogást rángatja elő:

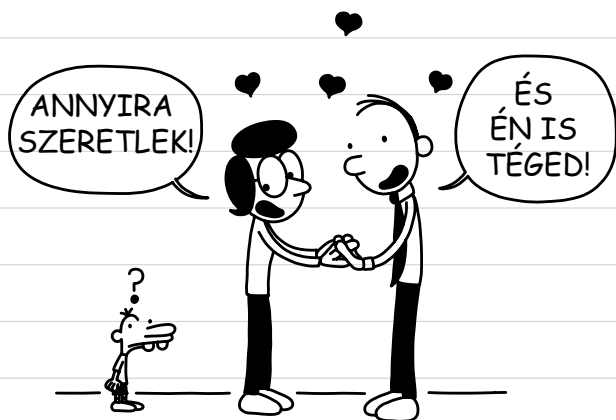

Azt hiszem, apa és anya túlságosan aggódik, hogy öcsém, Manny belekeveredik a kettőnk közti villogásokba.

Tegnap Manny rajzolt egy képet az oviban. Apa és anya tényleg kiakadt, mikor megtalálták a háztizsákjában.

Ők azt hitték, hogy a kép RÓLUK szól, úgyhogy nagyon búbájosan viselkednek Manny előtt.

Én tudom, kiket ábrázol VALÓJÁBAN a kép: engem és Rodrickot.

Nemrég iszonyatosan összevesztünk a távkapcsolón, és Manny végignézte az egész cirkuszt. De EZ nem tartozik sem apára, sem anyára.

Csütörtök

A másik ok, amitől szottyadt volt a nyár, hogy a legjobb barátom, Rowley majdnem egész idő alatt nyaralt. Azt hiszem, Dél-Amerikába ment vagy hova, de, hogy őszinte legyek, nem vagyok biztos a dologban.

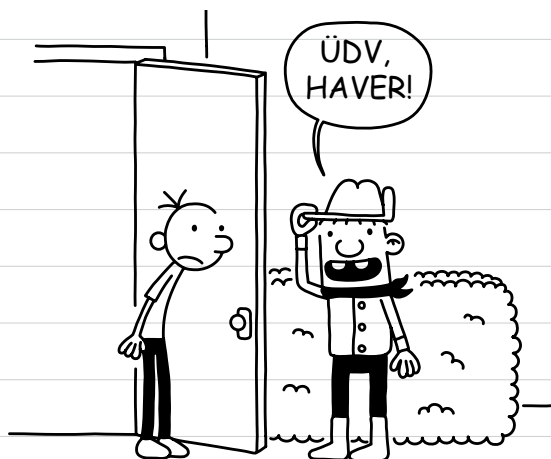
Nem tudom, hogy rossz fényt vet-e rám vagy sem, de nem igazán tud érdekelni mások nyaralása.

Azonkívül az az érzésem, hogy Rowley-ék családja mindig valami őrült helyre utazik a világban, és nem is tudom követni, mikor hol jártak.

Már csak azért sem foglalkozom Rowley-ék utazásaival, mert valahányszor visszajön, mindig rettentően villog.

Tavaly tíz napra utaztak Ausztráliába, de amikor megjöttek, úgy viselkedett, mintha a fél életét ott töltötte volna.

Az is zavaró tényező, hogy valahányszor Rowley valami új országba utazik, beszerez valami ottani divatos hóbortot.

Mikor Európából jött haza két évvel ezelőtt, akkor egy Joshie nevű popzenészcéle volt oda, aki, valami nagy durranás lehet odaát. Szóval Rowley egy halom Joshie-CD-vel, poszterrel meg mi-egyébbel tért haza.

Egy pillantást vetettem a képre a CD-n, és közöltem Rowley-val, hogy azt a Joshie-t hatéves kislányoknak találták ki, de nem hitt nekem. Azt mondta, hogy egyszerűen féltékeny vagyok, mert ő „fedezte fel” Joshie-t.

És amitől aztán tényleg berágtam, hogy ez a pofa lett Rowley bálványa. Úgyhogy valahányszor valami kritikai megjegyzést akartam tenni, Rowley meg sem akarta hallani.

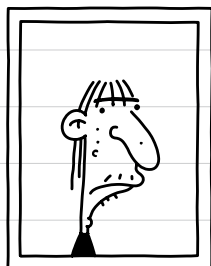
A külföldi országokról jut eszembe, hogy ma, franciaórán Madame Lefrere mondta, hogy ebben az évben levelezőtársat fogunk választani.

Mikor Rodrick felsős volt, egy tizenhét éves holland lánnyal levelezett. Tudom, mert láttam a leveleket a lomos fiókjában.

Mikor Madame Lefrere kiosztotta a formanyomtatványokat, úgy töltöttem ki a rubrikákat, hogy olyan levelezőtársam legyen, mint Rodricknak.

De miután Madame Lefrere elolvasta, azt mondta, töltssem ki újra, és válasszak mást. Azt mondta, hogy korombeli fiút kell választanom, ÉS franciának kell lennie. Így aztán nem valami nagy reményekkel nézek az egész levelezőtárs-buli elé.

Je m'appelle
"Philippe."

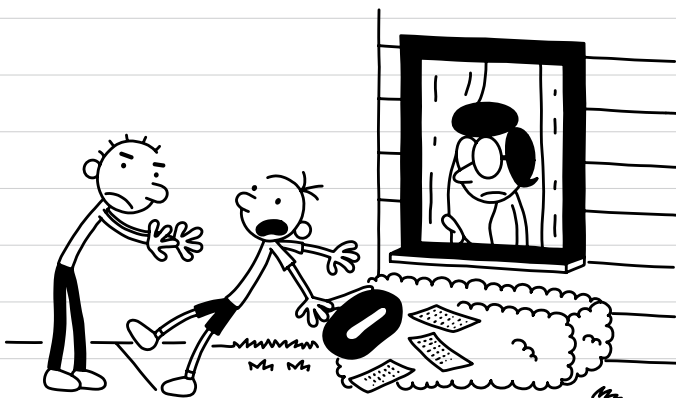
Péntek

Anya úgy döntött, hogy Rodrick ezentúl az iskola után is vigyen haza, ahogy eddig az edzések után tette. Azt hiszem, ez azt jelenti, hogy ő nem sokat tanult az EDDIGI tapasztalatokból. De én igen. Amikor ma Rodrick felszedett, megkértem, hogy érzéssel használja a féket.

Rodrick azt mondta, rendben, de azután direkt átment minden forgalomlassító fekvőrendőrrön a városban.

Mikor kiszálltam a teherautóból, lehülyéztem Rodrickot, aztán elfajultak a dolgok. Anya látta az egészet a nappali ablakából.

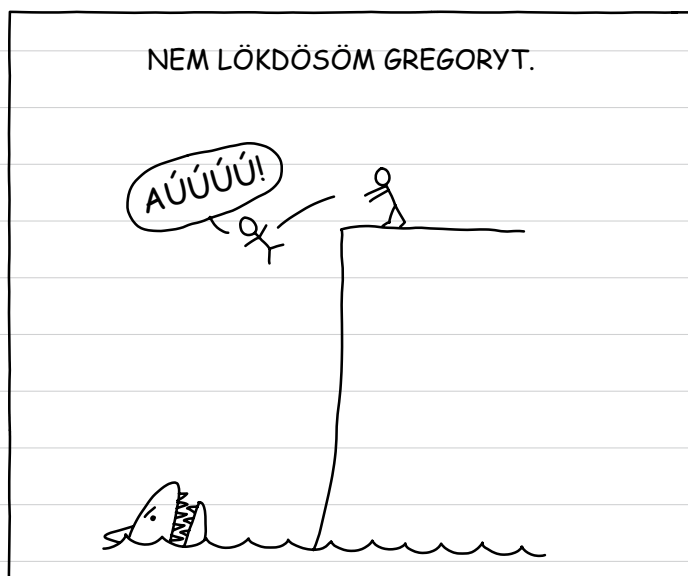
Beparancsolt minket, le kellett ülnünk a konyhasztalhoz. Azt mondta, hogy nekem meg Rodricknak „civilizált módon” kell rendeznünk a nézeteltéréseinket.

Aztán kijelentette, hogy nekem meg Rodricknak le kell írunk, mit tettünk rosszul, ráadásul le is kell rajzolnunk a dolgot. És én pontosan tudtam, honnan szedte anya EZT az ötletet.

Anya valamikor óvónő volt, és valahányszor valamelyik gyerek valami rosszat csinált, lerajzolta vele. Azt hiszem, az az elképzelése, hogy a kölyök elszégyelli magát azért, amit tett, és nem teszi legközelebb.

Nos, lehet, hogy anya ötlete remekül működött a négyéves kölykök esetében, de kitalálhatott volna valami hatékonyabbat, mert nálam és Rodrick-nál valószínűleg nem jön be a dolog.

Az az igazság, hogy Rodrick jószerint azt csinál velem, amit akar, mert tudja, hogy úgysem tehetek ellene semmit.

Rodrick az egyetlen, aki tud erről a TÉNYLEG kínos dologról, ami a nyáron történt velem, és azóta is a fejem fölött lengeti, hogy ha bármi rosszat mondok róla, ő az egész világnak kitálalja a titkomat.

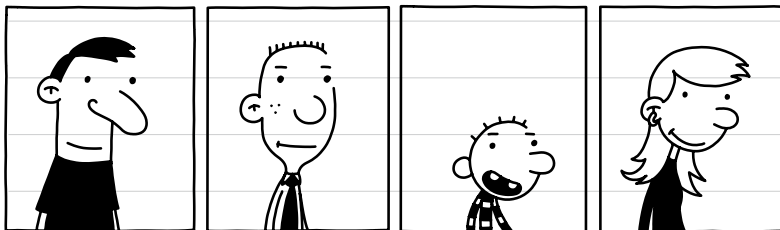
Bárcsak én is tudnék valami szennyes dolgot róla, hogy kiteregethessem.

Én csak EGY kínos dolgot tudok Rodrickról, de nem hiszem, hogy azzal sokra mennék.

Rodrick második gimis korában éppen megbetegedett az iskolai fényképezkedés napján. Úgyhogy anyja azt mondta apának, küldje el Rodrick első képét az iskolába, hogy azt tegyék az évkönyvbe.

Ne kérdezzétek, apa hogyan cseszte el, de Rodrick MÁSODIKOS általános iskolás képét küldte el.

És akár hiszitek, akár nem, kinyomtatták.

*Harrington,
Leonard*

*Hatley,
Andrew*

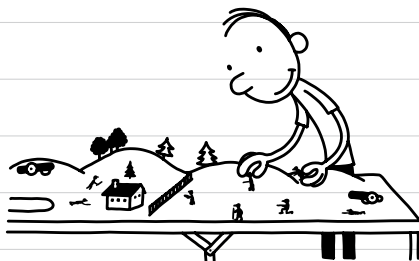
*Heffley,
Rodrick*

*Hills,
Heather*

Sajnos Rodrick elég dörzsölt volt, hogy kitépje a képet az évkönyvből. Ezért, ha valamit ki akarok róla deríteni, akkor azt hiszem, mélyebbre kell ásnom.

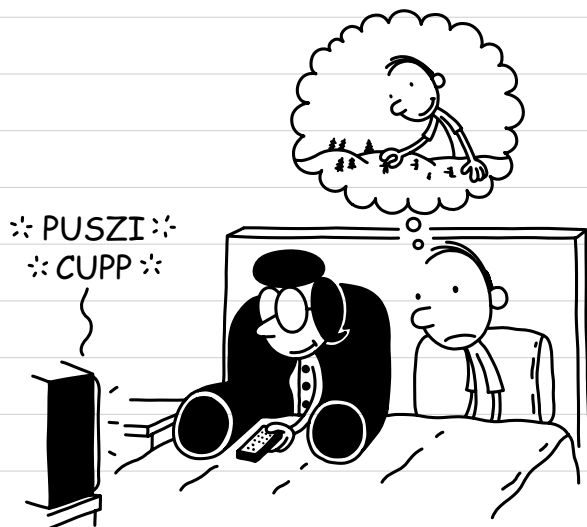
Szerda

Mióta anya megbízott engem meg Rodrickot a mosogatással, apa lemegy a kazánházba vacsora után, és a polgárháború egyik csatamezejének miniatürizált változatán dolgozik.

Apa legalább három órát dolgozik ezen az izén. Szerintem akkor lenne boldog, ha egész hétvégén a csatateret építhetné, de anyának MÁS tervei vannak.

Anyu szeret romantikus vígjátékokat kikölcsönözni, és elvárja, hogy apa vele együtt nézze őket. De tudom, hogy apa alig várja, hogy véget érjen a film, és mehessen az alagsorba.

Valahányszor apa nem lehet a kazánházban, gondoskodik róla, hogy mi, kölykök se férhessünk a cucchoz.

Apa a csatatér KÖZELÉBE sem enged engem meg Rodrickot, mert még valamit összekutyulunk.

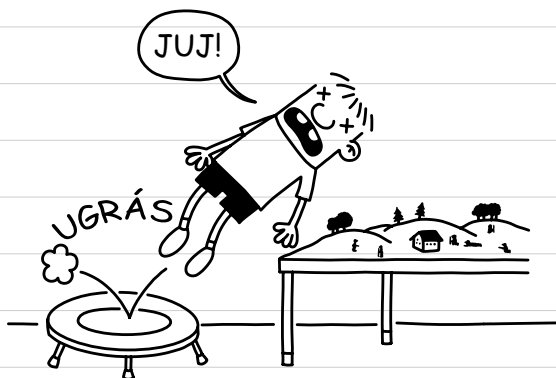
És ma reggel hallottam, mikor apa mondott valamit Mannynek, hogy Ő se kavarjon arrafelé.

Szombat

Rowley ma átjött hozzánk. Apa nem szereti, ha átjön, mert szerinte Rowley „balesetveszélyes”. Azt hiszem, azért, mert mikor Rowley először és utoljára itt vacsorázott, leejtette a tányért, és az eltörött.

Így aztán apának meggyőződése, hogy Rowley egyetlen laza mozdulattal le fogja rombolni az egész polgárháborús csatateret.

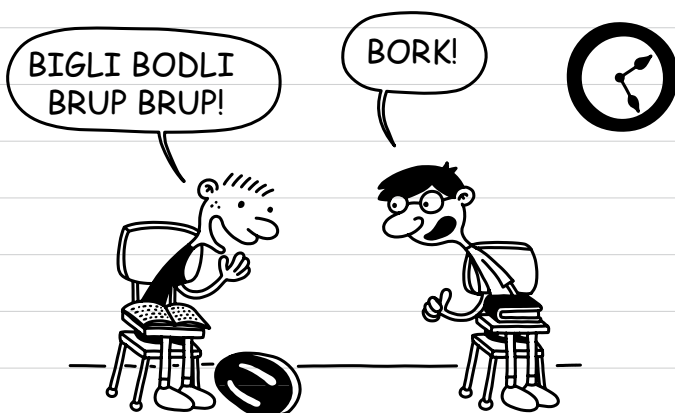

Valahányszor Rowley az utóbbi időben átjön, apa ugyanúgy üdvözlí:

Rowley apja meg ENGEM nem bír. Ezért nem is megyek hozzájuk sokat az utóbbi időben.

Mikor utoljára Rowley-éknál aludtam, egy olyan filmet néztünk, ahol pár kölyök kitalált valami titkos nyelvet, hogy a felnőttek ne értsék.

FORDÍTÁS: PONTOSAN 2:20-KOR DOBJUK
A KÖNYVEINKET A PADLÓRA.

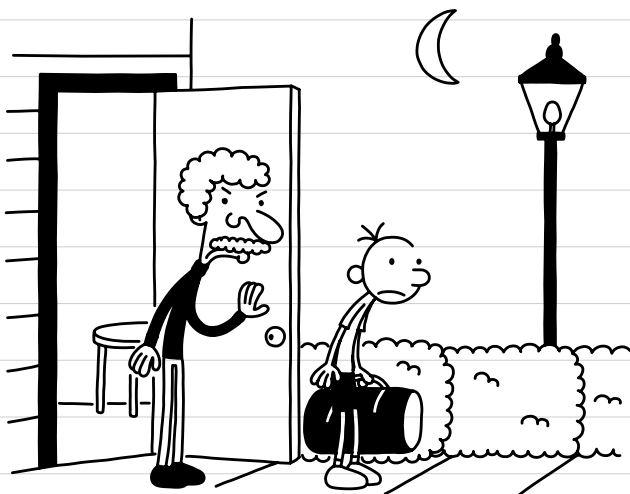
Rowley-val nagyon sirálynak tartottuk a dolgot, és megpróbáltuk kifilózni, hogyan beszéljünk ugyanúgy, mint a kölykök a filmben.

De nem igazán sikerült rájönnünk a nyitjára, úgyhogy elhatároztuk, hogy megalkotjuk a SAJÁT titkos nyelvünket.

És vacsora közben kipróbáltuk.

De Rowley apukája biztosan megfejtette a kódot, mert az lett a vége, hogy még a desszert előtt hazaküldött. Azóta nem hívtak, hogy aludjak ott.

Mikor Rowley ma átjött hozzánk, egy rakás képet hozott, amit az utazás során készítettek. Azt mondta, hogy a vakáció legjobb része az volt, amikor egy folyón mentek szafarira, és mutatott egy csomó madarakat, állatokat meg mifénéket ábrázoló homályos felvételt.

Én a Vadállati Királyság nevű vidámparkban voltam egy csomószor, és ott is van ilyen folyamos rész, ahol szuper robotállatokat lehet látni, pl. gorillákat meg dinoszauruszt.

Ha engem kérdeznek, Rowley szülei egy csomó pénzt spórolhattak volna, ha oda viszik.

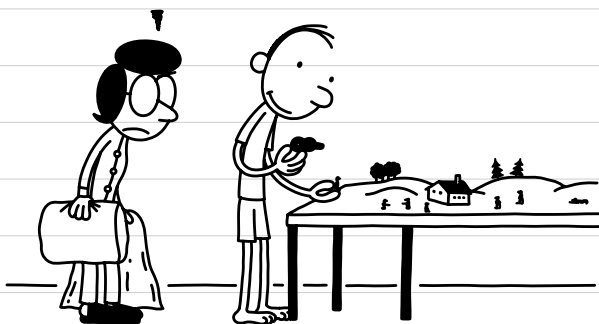

De persze Rowley nem volt kíváncsi az ÉN történeteimre, úgyhogy összeszedte a képeit, és hazament.

Ma este vacsora után a szüleink az anya által kölcsönzött egyik filmet nézték, de apa valójában a polgárháborús csatatérrel akart bíbelődni.

Mikor anya felkelt, hogy a fürdőszobába menjen, apa egy csomó párnát tömött a takaró alá az ő oldalán, hogy úgy nézzen ki, mintha elaludt volna.

Anya csak akkor jött rá, mi a helyzet valójában, amikor véget ért a film.

Ágyba parancsolta apát, bár még csak fél kilenc volt.

Azt gondoltam, már eleget hallottam Rowley utazásáról, de tévedtem. Tegnap társadalomtudományok-órán a tanár megkérte Rowley-t, hogy meséljen az egész osztálynak a vakációjáról, erre ő tök röhejes öltözékben vonult be az iskolába. Ami még ennél is ROSSZABB, pár lány odajött Rowley-hoz ebédnél, és nyalták a fenekét.

De aztán rájöttem, hogy talán mégsem olyan rossz a helyzet. Úgyhogy elkezdtem föl-alá parádézni Rowley-val az étteremben, hiszen végül is ÉN vagyok a legjobb barátja.

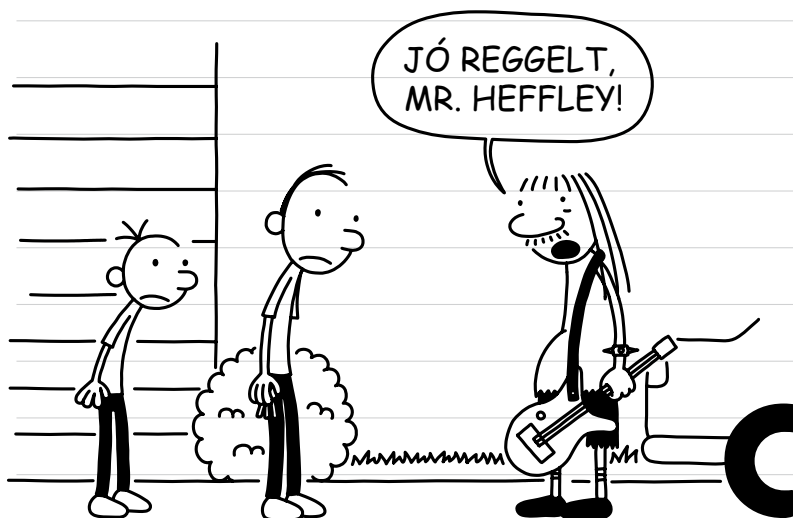

Szombat

Apa az utóbbi pár hétben minden szombaton elvisz a bevásárlóközpontba. Először azt gondoltam, több időt akar velem tölteni. De aztán rájöttem, hogy egyszerűen nem akar otthon lenni, mikor Rodrick bandája gyakorol, amit mélységesen megérték.

Rodrick és heavy metal bandája hétfvégenként az alagsorban próbál.

A banda vezető énekese egy Bill Walter nevű fickó, akibe apával ma reggel belefutottunk.

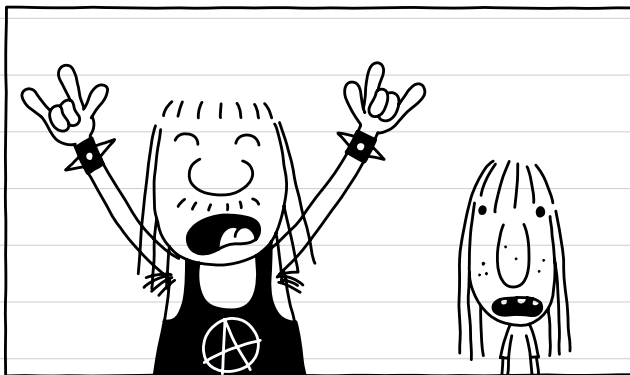
Billnek nincs munkája, és még mindig a szüleinél lakik, bár harmincöt éves.

Tutira veszem, hogy apa attól retteg, hogy Rodrick valamiféle példaképet lát Billben, és hogy Rodrick is Bill nyomdokaiba fog lépni.

Így valahányszor apa meglátja Bilt, egész napra elmegy az életkedve.

Rodrick azért hívta meg Billt a zenekarába, mert főiskolás korában Bill lett a győztes a „Legtutibb, hogy rocksztár lesz” című versenyen.

Legtutibb, hogy rocksztár lesz

Bill Walter

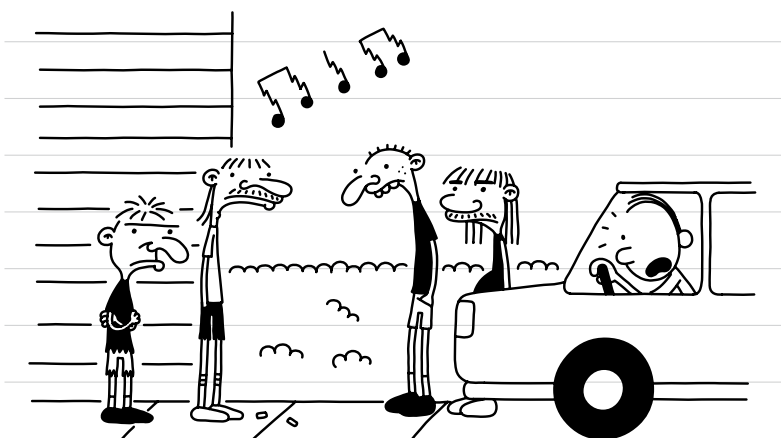
Anna Wrentham

Ez még nem igazán jött be Billnek. Olyasmit hallottam, hogy Anna Wrentham börtönben van.

Szóval apával pár órára elmentünk a bevásárlóközpontba, de mikor hazaértünk, Rodrickék zenekarának próbája még nem ért véget. A gitárok és dobok hangját már egy háztömbnyi távolságból lehetett hallani, és egy csomó összeverődött kamasz álldogált a kocsibejárónkon.

Gyanítom, hogy hallották az alagsorból kihallatszó zenét, és odavonzotta őket, mint molylepkéket a fény.

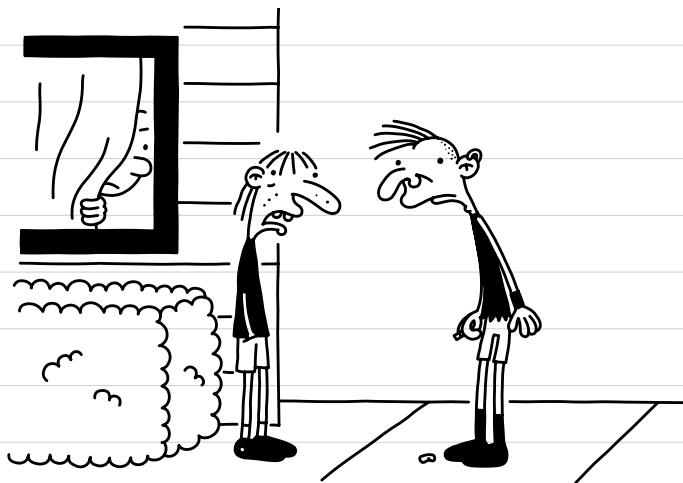
Mikor apa meglátta a bandát a kocsibejárón, TOTÁL bekattant.

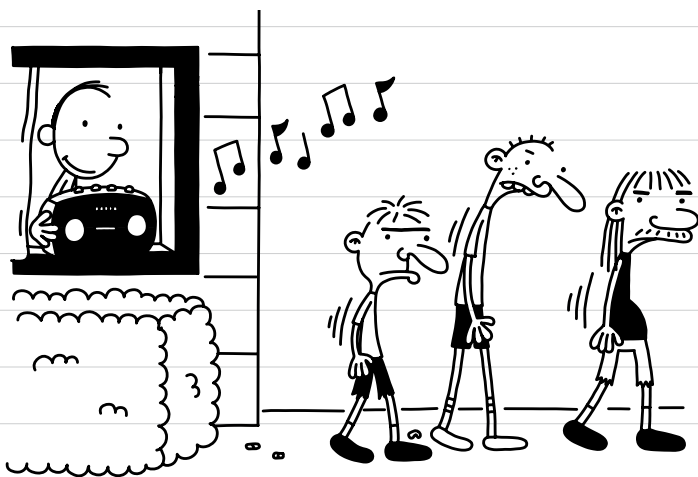
Beszaladt, és hívni akarta a zsarukat, de anyai idejében megállította, és nem sikerült tárcsáznia a 911-et.

Anyja szerint azok a kamaszok nem bántanak senkit, és csak „elismerik” Rowley művészetét. De fogalmam sincs, hogy volt képes ezt rezzenéstelen arccal kimondani. És aki valaha hallotta Rowley bandáját, tudja, miről beszélek.

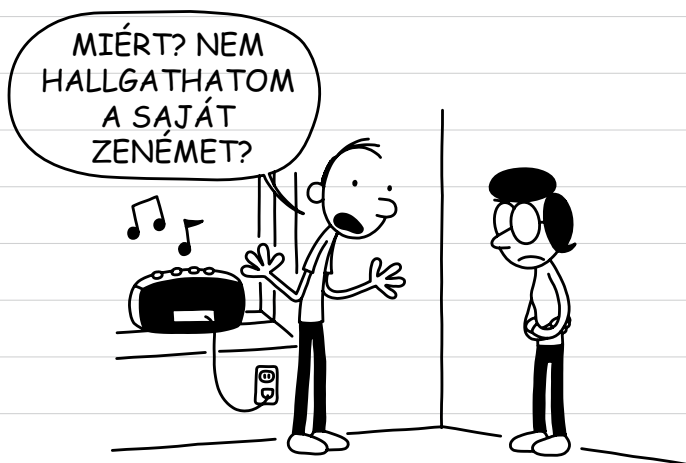
Apa nem bírta elviselni a kocsibejárón tanyázó tinédzsereket.

Felment, és lehozta a rádiós magnóját. Aztán feltett egy klasszikus CD-t, és lejátszotta. Senki nem HINNÉ el, milyen gyorsan kiürült a kocsibejáró.

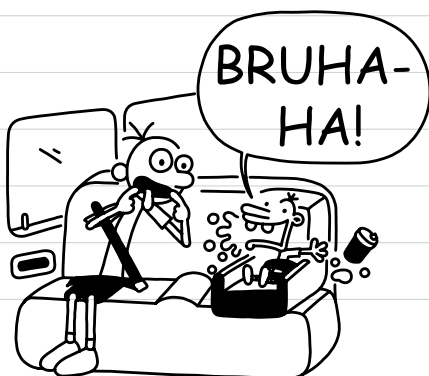

Apa nagyon büszke volt magára. De anya azzal vádolta, hogy direkt üldözte el Rodrick „rajongóit”.

Vasárnap

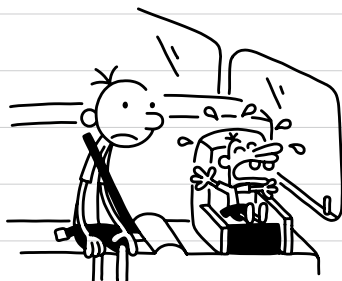
Ma útban a templom felé a kocsiban grimaszoltam Mannynek, hogy megnevettessem. Az egyik annyira megtetszett neki, hogy annyit nevetett, hogy az orrán jött ki az almalé.

De anya azt mondta:

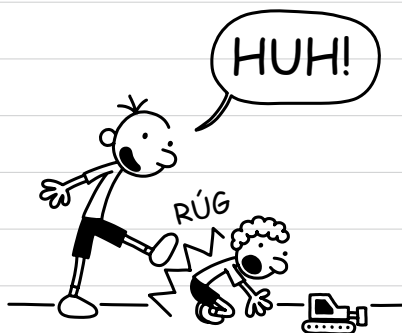
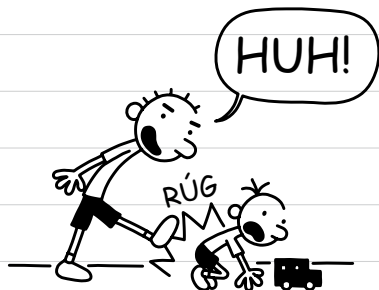
Mikor anya elültette ezt a gondolatot Manny agyában, beütött a világvége.

Látják? Ezért tartok kellő távolságot Mannytól. Valahányszor szórakozni akarok vele, mindig ráfaragok.

Emlékszem, mikor fiatalabb voltam és anya meg apa közölte a hírt, hogy lesz egy kistestvérem, **TÉNYLEG** izgatott lettem.

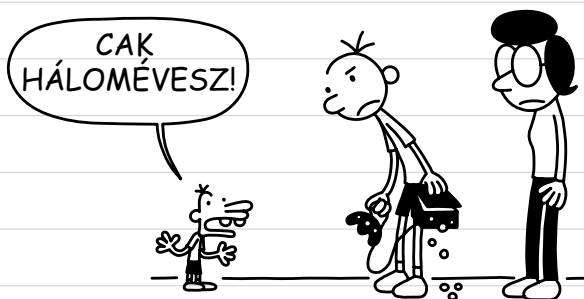
Miután Rodrick annyi éven át szuttyongatott, határozottan jó érzéssel töltött el, hogy fölfelé mozdulok eggyel a totemoszlopon.

De anya és apa MARHÁRA vigyáz, nehogy egy ujjal is hozzányúljak Mannyhez. Még akkor se nyuvaszthatom, ha rendesen rászolgált.

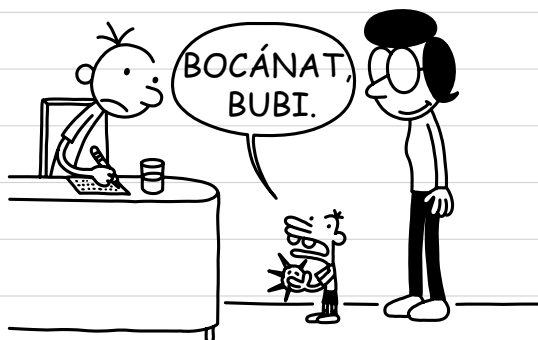
Mint a múltkor, mikor bedugtam a videojátékot, és nem indult el. Kinyitottam, és láttam, hogy Manny egy csokis sütit gyömöszölt bele a lemezmeghajtóba.

És persze Manny ugyanazzal védekezett, mint mindig, ha tönkreteszi a holmimat.

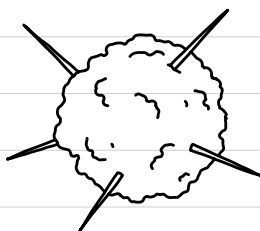

Rendesen elborult az agyam, de semmit sem tehettem, mert ott állt anya.

Anya bejelentette, hogy „beszéde” van Manny-vel, és elvonultak. Fél órával később visszajöttek a szobámba, és Manny valamit szorongatott a kezében.

Egy alufólia gombóc volt, amiből fogpiszkálók álltak ki.

Ne kérdezzétek, mi köze volt a tönkrement videójátékomhoz. Már indultam, hogy kidobjam ezt a hülyeséget, de anya még AZT sem hagyta.

Ez az izé az első adandó alkalommal a szemétben fog landolni. Mert, szavamra, ha nem szabadulok meg tőle, akkor a végén még beleülök.

Bár megőrülök Mannytól, EGYETLEN ok azért még akad, amiért szeretem, hogy itt van. Mióta Manny elkezdett beszélni, Rodrick nem engem nyúúz, hogy áruljak csokoládét az iskolai alapítvány javára.

AZELŐTT...

MOST...

Hétfő

Madame Lefrere megíratta velünk az első levelet a levelezőtársunknak. Én egy Mamadou Montpierre nevű kölyköt kaptam, és azt hiszem, valahol Franciaországban él.

Tudom, hogy franciául kellett volna írnom és Mamadounak meg angolul válaszolnia, de hogy őszinte legyek, nagyon nehéz idegen nyelven írni.

Úgyhogy nem látom, miért kéne mindkettőnknek túlszpilázni ezt az egész levelezősdit.

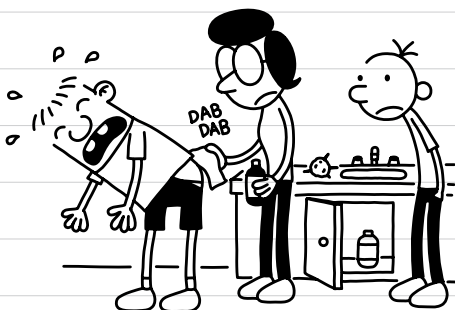
Kedves Mamadou!

Először is azt hiszem, mindkettőnknek angolul kéne írunk, hogy egyszerűbb legyen a dolog.

Egyébként emlékeztek, mikor azt mondtam, attól tartok, hogy beleülök Manny tüskés alufólia gombócába? Hát félig beigazolódtak a félelmeim.

Rowley átjött ma videojátékozni, és végül Ő ült bele.

Tényleg valósággal megkönnyebbültem, hogy őszinte legyek. Pár nappal ezelőtt elvesztettem az izé nyomát, de örülök, hogy végre előkerült.

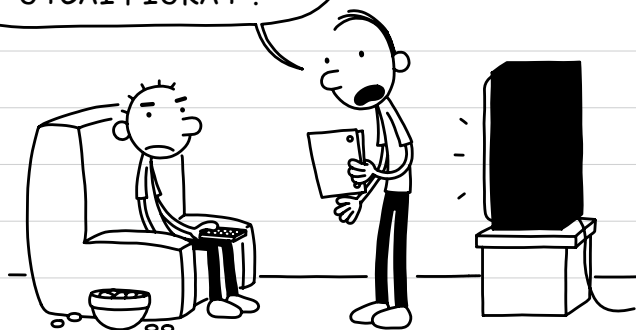
És a nagy hajcihőben bedobtam Manny „ajándékát” a szemétbe. De valami azt súgta, hogy anya ezúttal nem állít meg.

Szerda

Rodricknak angol házi dolgozatot kell írnia holnapra, és anya most az egyszer tényleg vele íratja meg. Mivel Rodrick nem tud gépelni, ezért rendszerint füzetlapokra írta a házi dolgozatait, aztán átadta őket apának.

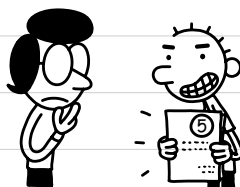
De mikor apa átolvasta Rodrick munkáját, mindenféle tárgyi tévedést talált benne.

NOS, ELŐSZÖR IS
NEM ABRAHAM LINCOLN
ÍRTA „A PÁL
UTCAI FIÚKAT”.

Rodrickot viszont egyáltalán nem érdekelték a tévedések, úgyhogy azt mondta apának, ne foglalkozzon vele, csak gépelje le, ahogy van.

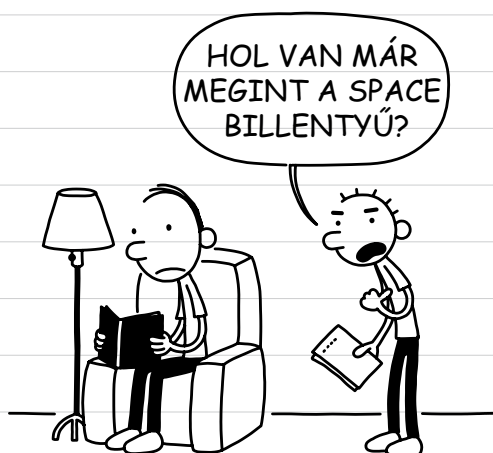
De apa nem tudta elviselni, hogy hibáktól hemzsegő házi dolgozatot gépeljen, úgyhogy a vázlat alapján újraírta Rodrick dolgozatát. És mikor pár nap múlva Rodrick hazahozta az ötös dolgozatot, úgy tett, mintha ő írta volna.

Ez így ment pár éven keresztül, és azt hiszem, anya most elhatározta, hogy véget vet ennek. Ma este azt mondta apának, hogy Rodricknak magának kell elvégeznie a SAJÁT munkáját, és apa nem segíthet neki.

Rodrick vacsora után odaült a számítógéphez, és lehetett hallani, hogy nagyjából percenként üt le egy billentyűt.

Látszott, hogy Rodrick gépelésének hangjától apa teljesen kiakadt. Ráadásul Rodrick minden tíz percben kijött a számítógépes szobából, és feltett apának valami ostoba kérdést.

Pár óra múlva apa megtört.

Apa megvárta, míg anya lefekszik, aztán legépelte Rodrick egész dolgozatát. Gyanítom, a Rodrick által kidolgozott módszert egyelőre nem fenyegeti veszély.

Holnapra nekem is le kell adnom egy olvasmány-naplót, de én nem izgulok.

Már rég rájöttem az olvasmánynapló készítésének titkára. Az elmúlt öt évben ugyanazt a könyvet ismertetem: „Sherlock Sanya megoldja”.

A „Sherlock Sanya megoldja” nagyjából húsz novellát tartalmaz, de én úgy állítom be az egyes sztorikat, mintha mindegyik külön könyv lenne, a tanár meg soha nem vette észre a dolgot.

Ezek a Sherlock Sanya-történetek mind ugyanolyanok. Valami felnőtt bűnt követ el, aztán Sherlock Sanya kinyomozza, és hülyét csinál belőle.

Mostanra valóságos olvasmánynapló-szakértő lettem. Nem kell mást tenni, csak pontosan azt kell írni, amit a tanár hallani szeretne.

Sanya nagyon
okos, és lefogadom
azért, mert
annyit olvas.

*Lefogadom,
hogy igazad
van!*

Van egy csomó nehéz szó
a könyvben, de megnéztem
őket az értelmező
szótárban, és most már
tudom, mit jelentenek.

*Azt hiszem,
te is vérbeli
"kopó" vagy! (5*)*

OKTÓBER

Hétfő

Egy Chirag Gupta nevű kölyök tavaly a barátom volt, de júniusban elköltöztek. A család hatalmas búcsúbulit rendezett, és az egész szomszédságot meghívták. De azt hiszem, Chirag szülei meggondolták magukat, mert ma Chirag megint megjelent az iskolában.

Mindenki örült, hogy látja Chiragot, de páran elhatároztuk, hogy egy kicsit megtréfáljuk, mielőtt visszafogadnánk.

Alapvetően úgy tettünk, mintha nem jött volna vissza.

